

7.7.2024 7. helluntain jälkeinen sunnuntai

Päivän epistola

”Meidän, jotka olemme vahvoja, on kestävä heikkojen vajavaisuuksia. Emme saa ajatella vain sitä, mikä on itsellemme mieluista. Meidän on jokaisen otettava huomioon lähimmäisemme, ajateltava, mikä on hänelle hyväksi ja vahvistaa häntä. Ei Kristuskaan ajatellut itseään. Onhan kirjoitettu: ”Sinun herjaajiesi herjaukset ovat osuneet minuun.” Kaikki, mitä pyhät kirjoitukset sisältävät, on kirjoitettu meille opiksi, jotta saisimme siitä kestävyyttä, lohtua ja toivoa. Jumala, jolta kestävyys ja rohkaisu tulevat, antakoon teidän olla keskenänne yksimielisiä Kristuksen Jeesuksen tahdon mukaisesti, niin että te yksimielisesti yhdestä suusta ylistäisitte Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumalaa ja Isää. Hyväksykää siis toinen toisenne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt omikseen teidät, Jumalan kunniaksi.” (Room. 15: 1 – 7)

Kristuksen esimerkkiä seuraten vahvojen (kristittyjen) on kestävä heikkoja. Paavali laskee itsensä kuuluvan vahvoihin. Heikkoja tulee ”vahvistaa”, tässä yhteydessä se merkitsee kaikkea sitä, miten heikot pysyvät yhteisön jäseninä. ”Ei Kristuskaan ajatellut itseään”: Hänen rakkautensa ihmisiä kohtaan motivoi Hänet uhraamaan itsensä. Saman rakkauden pitäisi motivoida kristittyjä toimimaan toisten puolesta. ”Sinun herjaajiesi herjaukset ovat osuneet minuun” on lainaus psalmeista (69: 10). Psalmin alkuperäinen idea on, että siinä huutaa apua israelilainen, jota syytetään väärin rikoksesta. Paavali lainatessaan tätä tekstiä samaistaa äsken lainatun tekstin Kristuksen persoonaan. Pyhät kirjoitukset tarkoittavat meidän Vanhaa testamenttiamme, kertoen, että näillä teksteillä on merkitystä edelleen kristityille: ”jotta saisimme siitä kestävyyttä, lohtua ja toivoa”. Tarkoituksena on, että Kristuksen kärsimyshistoriaa katsottaisiin Vanhan testamentin esittämän historian näkökulmasta. Silloin siinä voi nähdä pelastavan toiminnan, joka siis antaa meille toivoa. Paavali rukoilee, että Rooman kristityt olisivat yksimielisiä ja ylistäisivät yksimielisesti Jumalaa. Kristuksen esimerkkiä seuraten roomalaisten kristittyjen tulee hyväksyä toinen toisensa.

Päivän evankeliumi

”Kun Jeesus jatkoi sieltä matkaansa, hänen peräänsä lähti kaksi sokeaa. He huusivat: ”Armahda meitä, Daavidin Poika!” Ja kun Jeesus tuli perille, sokeat tulivat sisälle hänen luokseen. Jeesus kysyi heiltä: ”Uskotteko te, että minä voin auttaa teitä?” ”Uskomme, Herra”, he vastasivat. Silloin hän kosketti heidän silmiään ja sanoi: ”Tapahtukoon teille niin kuin uskotte”, ja heidän silmänsä aukenivat. Jeesus varoitti heitä ankarasti: ”Katsokaa, ettei kukaan saa tietää tästä.” Mutta

lähdettyään sieltä he levittivät hänestä tietoa koko sillä seudulla. Kun miehet olivat poistumassa, Jeesuksen luo tuotiin mykkä mies, jota vaivasi paha henki. Jeesus ajoi hengen ulos, ja mykkä alkoi puhua. Ihmiset hämmästyivät ja sanoivat: ”Tällaista ei Israelissa ole koskaan nähty.” Mutta fariseukset sanoivat: ”Pääpaholaisen voimin hän pahoja henkiä karkottaa.” Jeesus kulki sitten kaikissa kaupungeissa ja kylissä. Hän opetti synagogissa, julisti ilosanomaa taivasten valtakunnasta ja paransi kaikki ihmisten taudit ja vaivat.” (Matt. 9: 27 – 35)

Tällä kertomuksella on yhtäläisyyttä kahden muun parantamiskertomuksen kanssa, jossa sokeita (Matt. 20: 29 - 34) tai sokea (Mark. 10: 46 – 52) on parannettu. Tässä kertomuksessa korostetaan uskoa. Matteuksen evankeliumin luvuissa kahdeksan ja yhdeksän on yhteensä kymmenen ihmettä, jotka koskevat erilaisia ongelmia: lepra, orjuutta tai palvelussuhdetta, kuumetta, luonnonilmiötä (myrsky), pahan hengen vallassa olemista, halvaantunutta, kuolemaa, verenvuototautia, sokeutta ja mykkyyttä. Jeesus esitetään kaiken parantajana. Hän toteuttaa profeetta Jesajan ennustuksen (Jes. 35: 4 – 6): ”Olkaa lujat, älkää pelätkö. Tässä on teidän Jumalanne! Kosto lähestyy, tilinteon hetki. Jumala itse tulee ja pelastaa teidät. Silloin aukenevat sokeiden silmät ja kurojen korvat avautuvat, rampa hyppii silloin kuin kauris, mykän kieli laulaa riemuaan.” Matteus oli yleistasolla viitannut näihin ihmeisiin useita kertoja (Matt. 4: 23, 9: 35, 11: 5).

Sokeilla oli oletamus, että Jeesus on Daavidin sukua. Messiaan oli ennustettu syntyvän Daavidin suvusta. Mutta juutalaisilla oli erilaisia mielipiteitä, mikä oli Messiaan tehtävä.

Miksi sokeat huusivat: ”Armahda meitä, Daavidin Poika!”? Kysymys on oikeutettu, sillä Daavidia ei tunnettu parantajana. Mutta hänen seuraajaansa, kuningas Salomoa, pidettiin joissakin Jeesuksen ajan juutalaisissa uskonnollisissa teksteissä myös parantajana. Kertomus on lyhyt: Jeesus kysyi sokeiden uskosta, uskovatko he Jeesuksen voivan auttaa heitä. Myönteisen vastauksen jälkeen Hän koski sokeiden silmiä, jotka aukenivat. Jeesus käski heitä olemaan kertomatta parantumisesta. Vielä ei ollut Hänen aikansa toimia. Miehet kuitenkin levittivät tietoa Jeesuksesta.

Myös kertomus mykän parantamisesta on lyhyt. Juutalaisen perinteen mukaan sairaus voi johtua pahasta hengestä. Jeesus ajoi pahan hengen pois. Tällä kertaa Jeesus ei kysynyt mykän uskosta, tähän ei pahan hengen takia kyennyt puhumaan. Ihmiset todistivat ihmeen tapahtuneen sanoen: ”Tällaista ei Israelissa ole koskaan nähty.” Jeesus oli siis suurempi kuin profeetat tai patriarkat. Myös fariseukset todistavat ihmeestä, mutta pyrkivät mitätöimään ihmeen sanomalla, että Jeesus toimi ”pääpaholaisen voimin”. Tämä on väärä todistus, sillä paholainen ei karkoita paholaista, vaan päin vastoin toisi lisää pahoja henkiä tähän mykkään mieheen. Lisäksi Jeesus julisti ilosanomaa

Jumalan valtakunnasta, joka merkitsee paholaisille tuomiota. Paholainen pyrkii päinvastaiseen: erottamaan ihmisen Jumalasta.

Teksti loppuu toteamukseen Jeesuksen toiminnasta ”kaikissa kaupungeissa ja kylissä”. Hänen toimintansa oli kahdenlaista: toisaalta Hän julisti ilosanomaa taivasten valtakunnasta, toisaalta paransi ”kaikki ihmisten taudit ja vaivat”. Jeesus toimii aktiivisesti, Hän tulee ihmisten luo. Opetuksellaan ja toiminnallaan Hän vetää ihmisiä kohti Jumalan valtakuntaa.

Varhaisen kirkon opettajat opettaessaan sokeiden ja mykkien parantumisista usein tulkitsevat tekstin olevan vertauskuvallisen. Silloin kyse olisi hengellisen näkökyvyn ja puhekyvyn palauttamisesta ihmisille.